

Minimum. Forsaavidt det ærede Medlem for Sorø Amts 2de Valgkreds igaar omtalte et Gods, der var kommet til paa denne Maade at betale uforholdsmæssig Meget, vil jeg kun foreløbig bemærke, at jeg troer, at det ærede Medlem i det Exempel, han anførte, har forregnet sig, naar han angav, at det var 21—22 pCt., Vedkommende kom til at betale af sin Indtægt; men dette gjør jo ikke Noget til Sagen; i ethvert Tilfælde er han kommen til at betale langt Mere, end der tilsigtedes. Men dette synes mig ikke at ligge i selve Sagen, det ligger deri, at det Forhold, som er truffet med Hensyn til Fæstere, maaffee i og for sig er mindre heldigt. Søvrigt maa det ærede Medlem ogsaa tage Hensyn til, at der i hans Beregning ikke er medtaget nogen Indfæstningssum — der var vel sagtens ingen falden i det Aar —, men dersom der var falden Indfæstningssum ved Siden af Landgilden, vilde Forholdet maaffee have været noget forstjelligt; det er imidlertid meget muligt, at der i dette Forhold burde gjøres nogen Forandring. Det er ogsaa muligt, at man vil finde, at det hele Forslag, som gaaer ud paa at tage noget Bestemt af Hartkornet, maa falde, om allerede denne gang eller først noget senere, skal jeg ikke sige, men at lade det falde uden Videre, uden at der istedet derfor kommer et Correctiv frem til Bestyttelse af de øvrige Ræinger, som findes i Landet ved Siden af Algerbruget, troer jeg vilde være betænkeligt; i alt Fald fordrer dette Skridt en moden Overveelse.

Seg skal ikke nu gaae ind paa en nærmere Prøvelse af de mangfoldige enkelte Bemærkninger, som ere fremkomne, men jeg skal kun tillade mig at tiltræde flere af de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) med Hensyn til Rjøbhladsbestatningen, hvorved Erfaringen vistnok har lært, at der netop er saadanne Mangler, som bør rettes ved denne Lov. Men jeg skal dernæst gaae over til at antyde, hvad det forekommer mig, at Rigsdagen navnlig har at gjøre ved det

Lovforslag, som foreligger. Det er sagt, at det var en Grundfeil ved det nærværende Lovudkast, at det berodde paa et Gjætteværk, idet man ikke havde nogen sikker Beregningsmaade at gaae efter med Hensyn til de forskellige Amters eller Communers Bestatning. Nu skal jeg ikke opholde mig ved den Bemærkning, at man jo vistnok kan gjøre den samme Indvending imod Indkomstskatten i det Hele; den er et Gjætteværk; men Bestræbelsen bør gaae ud paa at gjøre det Omfang, hvori Gjøtning finder Sted, bestandig snevrere og snevrere. Det er altsaa ganske vist, at vi have maattet gjætte, det vil sige af ufuldkomne og utilstrækkelige Data skaffe os et Skøn over de forskellige Amters og Communers Evne til at bære Skatten, men vor Bestræbelse skal være den, at faae stedse større og stedse omfangsrigere Data til en virkelig Dom i den Henseende. Dette var ogsaa Tanken ifjor, og derfor blev den Bestemmelse sat igjennem, der, som igaar omtalt, findes i § 19. Regjeringen har selvfølgelig ikke, som det ogsaa af den høitærede Indenrigsminister igaar blev meddeelt, endnu kunnet samle de Erfaringer, som ere indbundne, fra alle Landets Dele, den har kun kunnet faae den fra visse Dele og har ikke haft Tid til i noget synderligt Omfang at bearbejde de saaledes indkomne Meddelelser; men jeg troer, at vi ikke derfor bør lade os afholde fra at benytte de Ting, som dog vistnok foreligge, og jeg skal navnlig tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der er to af Lovens største Vanskeligheder, som jeg har et vist Haab om kunne afhjælpes — rigtignok uden at have haft Leilighed til at see det Materiale, som er indkommet, — men det forekommer mig sandsynligt, at man deri maatte kunne faae et ikke ringe Bidrag dertil. Det ene Punkt er Rjøbstedernes Statteevne, saaledes som den har vist sig i indværende Aar. Seg antager, at man uden noget betydeligt Arbejde maatte kunne faae fra alle Rjøbsteder, hvor Krigsskatten er bleven opkrævet, opgivet og beregnet, endogsaa i temmelig kort Tid, hvor store Pro-